

HÄMEENKYRÖ 69 PITKÄSUO

Mjtunnus:

Rauh.lk: 2

Ajoitus: kivikautinen: myöhäisneoliittinen

Laji: asuinpaikka

Koordin: N: 6835 696 E: 310 434 Z: 139 ±1 m

X: 6833 500 Y: 2469 682

P: 6838 564 I: 3310 528

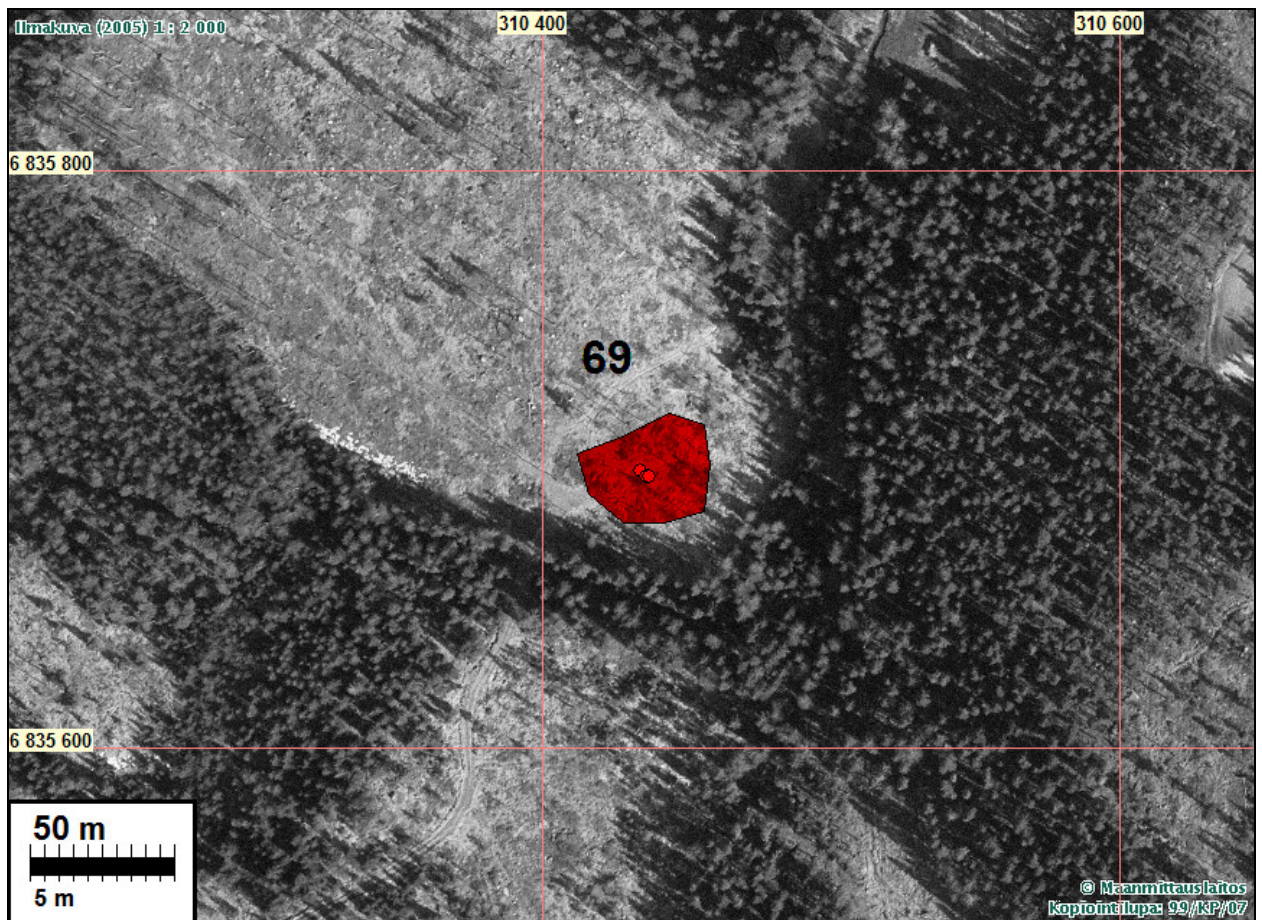
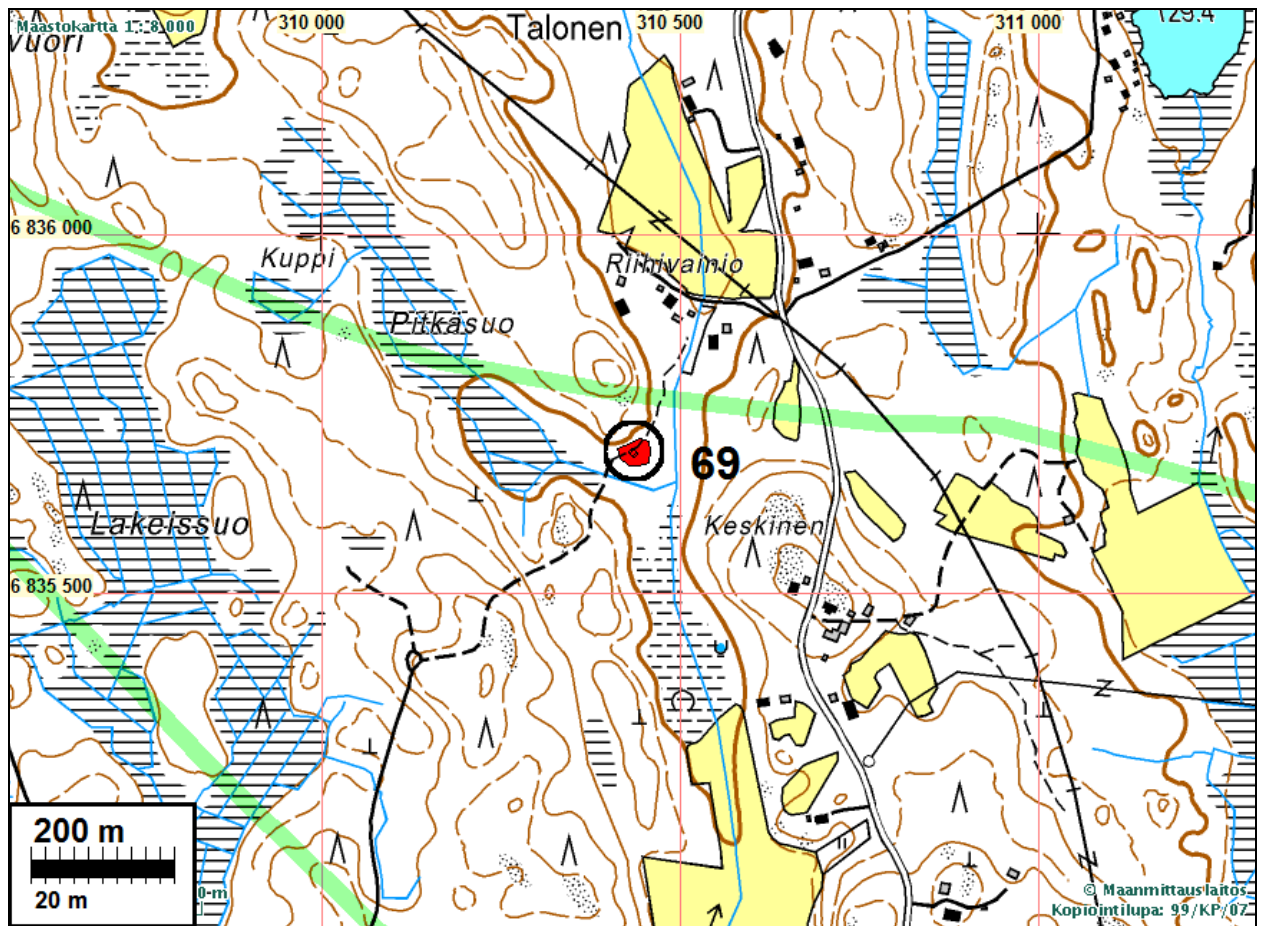
Tutkijat: Poutiainen & Rostedt 2010 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Hämeenkyrön kirkosta 12,68 km itään, Sarkkilanjärven pohjoispäästä 3,8 km itään, pienestä Alainen-järvestä 900 m länsi-lounaaseen, Rikunvainion talosta 200 m etelään, purolaakson länsireunalla, kohdalla mistä Pitkäsuu haarautuu luoteeseen ja etelään ja purolaakso pohjoiseen. Metsätieuran etelä-itäpuolella.

Huomiot: Paikalla oli inventointiajankohtana suhteellisen tuore metsänlaikutus varsin laajalla alueella, laikkuja parin - kolmen metrin välein, ja niissä kivennäismaa paljaana. Kolmesta vierekkäisestä laikusta eli pieneltä alalta löydettiin pintapoiminnalla keramiikkaa ja lisäksi yhdestä kohdasta hieman palanutta luuta. Kaivauslastaa käyttäen löydettiin keramiikkaa hieman lisää. Kvartsi-iskoksia yms. ei havaittu missään, vaikka alue tarkastettiin huolellisesti. Löydöt ja paikan sijainti viittaavat nuorakeraamiseen asuinpaikkaan. Paikalla on kivinen ja lohkareinen, päivänpaisteinen tasanne loivahkon mäkirinteen juuressa. Maalaji on hiekkamoreeni. Alempana mäkeä kiertää vähävetinen puro. Paikan rajausta on epäselvä, kuten usein vähä- ja keskittynytlöytösillä nuorakeraamisilla paikoilla. Maanalaisia rakenteita - joita ei nyt havaittu - saattaa olla laajemmalla alalla. (Poutiainen, Rostedt ja Sepänmaa).

Löytökohta kuvan keskellä. Asuinpaikan maastoa itään.

Asuinpaikan maastoa luoteeseen.

Yllä. T Sepänmaa tutkii keramiikan löytötienoota. Alla asuinpaikka kaakkoon.

Muut havaitopaikat**HÄMEENKYRÖ KANKAANMAA**

Rauh.lk: 3 ei suojelukohde

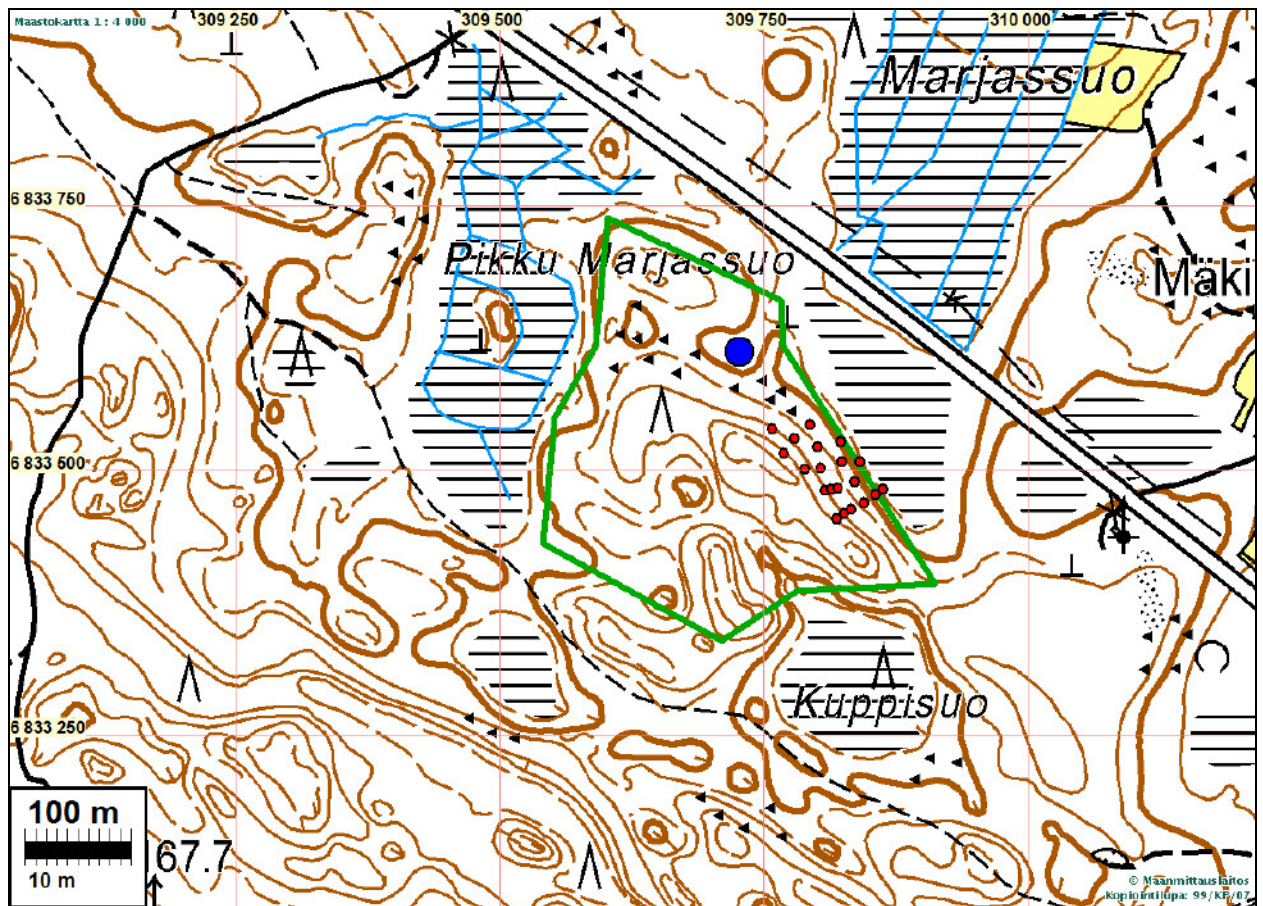
Ajoitus: historiallinen
Laji: valmistus: hiilimiilu

Koordin: N: 6833 614 E: 309 728 Z: 160 ±1 m
X: 6831 387 Y: 2469 073
P: 6836 481 I: 3309 822

Tutkijat: Jussila T 2010 inventointi: ks. raportti: Hämeenkyrö, Kankaanmaan tilan muinaisjäännösinventointi 2010.

Sijainti: Paikka sijaitsee Hämeenkyrön kirkosta 12,8 km kaakkoon, valtatie 3:n lounaispuolella 110 m, Marjasuon eteläosan länsipuolella, kivisellä kankaalla olevassa pienessä matalassa laaksossa joka aukeaa valtatie suuntaan.

Huomiot: Alue on kumpuilevaa maastoa soiden välillä, maaperä kivinen ja louhikkoinen. Kumpareiden välillä on matala vähäkivinen pieni laakso, hiekkamaaperä. Laakson keskellä on vanhan ja avatun hiilimiilun pohja. Hiili miilu on ollut sitä poltettaessa maakumpare: sen sisälle on ladottu puita, ja puukasa peitetty maalla ja turpeella. Polton jälkeen turpeet poistettu ja hiilet siinä alla. Jäljelle jää hyvin matala, tuskin havaittava kumpare tai ojien reunustama tasanne. Miilunpohjaa reunustaa ojamaiset kaivannot josta nostettu turvetta ja maata poltettavien puiden päälle. Tämä miilu on halkaisijaltaan (ojasta ojaan) n. 7 m ja muodoltaan pyöreähkö tai neliömäinen jossa pyöreät kulmat. Kolmella sivulla on oja näkyvissä yhdellä sivulla se on täyttynyt. Luoteisreunalla on matala kasa johon on miilua avattaessa nakeltu turpeet puiden päältä. Kyseessä on suhteellisen yleinen hiekkakankailla esiintyvä jäännös. Hiilimiilut ovat yleensä laajempaan, myyntiin tarkoitetun hiilen polttoon tehtyjä. Vielä yleisempiä ovat omatarvepolttoon tehdyt hiilihaudat, jossa lopputuotteen määrä on ollut vähäisempi kuin miilussa. Miilun huonona puolena on ollut polton tarkkuus. Usein poltto epäonnistuu jolloin koko miilun tuotto menee pilalle – palaa noeksi. Tällöin miilua ei avata kokonaan ja jäljelle jää ojien ympäröimä kumpu jossa jossain kohtaa noin neliön kuoppa josta todettu polton epäonnistuminen. Tämä miilu on onnistuneen polton jäännös - jäljellä vain pohja.

Kartalla sininen piste. Sen kaakkoispuolella on harjunrinteessä lukuisia kuoppia (pun. piste) jotka ovat resenttejä, ei muinaisjäännöksiä.

Miilunpohja kuvan keskellä. Edessä sitä reunustavan kaivannon jäännettä.